

Sygn. akt II Ca 563/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2012 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Pratkowiecka
Sędziowie:	SO Robert Figurski (spraw.) SO Sabina Ziser
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2012 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. B. i J. K.

przeciwko stronie pozwanej Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie

z dnia 26 lipca 2012 roku

sygn. akt I C 570/11

I. zmienia zaskarżony wyrok o tyle, że:

- 1. w punkcie I kwotę zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powodów określa na 5.727,96 zł (pięć tysięcy siedemset dwadzieścia siedem złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy), w miejsce kwoty 5.875,56 zł, a kwotę, od której należne są odsetki od dnia 25 czerwca 2011 roku określa na 5.580,36 zł, w miejsce kwoty 5.727,96 zł,**
- 2. w punkcie IV kwotę zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powodów określa na 699,73 zł, w miejsce kwoty 921,73 zł,**
- 3. w punkcie V kwotę należną Skarbowi Państwa od strony pozwanej określa na 364,96 zł, w miejsce kwoty 486,12 zł;**

II. zasądza od powodów solidarnie na rzecz strony pozwanej kwotę 90 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 563/12

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lubinie wyrokiem z 26 lipca 2012 roku zasądził od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powodów Z. B. i J. K. kwotę 5.875,56 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 5.727,96 zł od 25 czerwca 2011 roku i od kwoty 147,60 zł od 23 lipca 2011 roku (punkt I); oddalił dalej idące powództwo co do odsetek (punkt II); umorzył postępowanie w części, w której powodowie cofnęli powództwo (punkt III); zasądził od strony pozwanej na rzecz powodów kwotę 921,73 zł tytułem kosztów postępowania (punkt IV) oraz nakazał stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa kwotę 486,12 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa (punkt V). W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wyjaśnił, że spór w tej sprawie sprowadzał się do sposobu i kryteriów ustalenia odszkodowania. Do ustalenia zakresu szkody Sąd Rejonowy wykorzystał opinie biegłych sądowych Z. D. i K. G., natomiast wysokość szkody określił opierając się tylko na opinii biegłego K. G., którą uznał za sporządzoną w sposób rzetelny i profesjonalny. Sąd ten przyznał, że orzekł ponad żądanie, zasądzając dwukrotnie kwotę 147,60 zł z tytułu kosztów prywatnej ekspertyzy. Faktycznie obowiązek odszkodowawczy strony pozwanej, po uwzględnieniu wypłaconej już powodom należności, obejmował kwotę 5.727,96 zł, na którą składało się odszkodowanie w kwocie 5.580,36 zł i wspomniane już koszty ekspertyzy. Koszty procesu Sąd Rejonowy stosunkowo rozdzielił, przyjmując, że powodowie utrzymywali się ze swym żądaniem w 63%, przy czym kosztami sporządzenia opinii przez biegłego K. G. Sąd ten obciążył w całości stronę pozwaną, dlatego że strona pozwana o nią wnioskuje, a w efekcie z opinii tej wynikały jeszcze wyższe koszty naprawy niż z pierwszej opinii sporządzonej przez Z. D..

Wyrok ten w punktach I, IV i V zaskarżyła strona pozwana apelacją opartą na zarzucie naruszenia art. 231 § 1 k.p.c. przez zasądzenie odszkodowania ponad żądanie oraz zarzucie naruszenia art. 100 k.p.c. przez niewłaściwe rozliczenia kosztów procesu i obciążenie strony pozwanej w całości kosztami jednej z opinii. Wniosła o jego zmianę i zasądzenie w punkcie I kwoty 5.727,96 zł, w punkcie IV kwoty 699,73 zł, a w punkcie V kwoty 364,96 zł oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy, akceptując ustalenia faktyczne orzeczenia pierwszej instancji i przyjmując je za własne, zważył, co następuje:

Apelacja w całości zasługiwała na uwzględnienie. Pismem z 20 grudnia 2011 roku powodowie ograniczyli żądanie pozwu do kwoty 5.727,96 zł; zasądzenie więc wyższej kwoty i od wyższej kwoty odsetek, ewidentnie przez omyłkę, było niedozwolonym wyrokowaniem ponad żądanie (art. 321 § 1 k.p.c.).

W zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sąd Rejonowy jako podstawę wskazał – zresztą słusznie – art. 100 k.p.c. W myśl więc tego przepisu Sąd pierwszej instancji mógł albo wszystkie poniesione przez strony koszty wzajemnie znieść, albo je stosunkowo rozdzielić. Przepis ten nie przewiduje natomiast możliwości wydzielenia z tego rozliczenia części kosztów poniesionych przez jedną ze stron i w całości obciążenia nimi tej strony. Zaznaczyć jednak trzeba, że nawet gdyby taką możliwość przewidywał, to nie było podstaw do obciążenia wyłącznie strony pozwanej wydatkami związanymi z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego sądowego K. G.. Wydatków tych bowiem w żadnym razie nie można uznać za niecelowe, a potwierdzenie tego stanowi oparcie rozstrzygnięcia na tym właśnie dowodzie. Skoro zatem strona pozwana uiściła zaliczkę w wysokości 600 zł na poczet wynagrodzenia biegłego K. G., to kwotę tę należało zaliczyć do kosztów przez nią poniesionych i łącznie z pozostałymi kosztami skarżącej – wynagrodzeniem radcy prawnego i opłatą od pełnomocnictwa podlegała ona stosunkowemu rozdzieleniu.

Rozliczenie kosztów procesu przedstawia się więc następująco:

- koszty poniesione przez powodów: 2.177,81 zł

- koszty należne powodom: 1.372,02 zł (2.177,81 zł x 63%)
- koszty poniesione przez stronę pozwaną: 1.817 zł
- koszty należne stronie pozwanej: 672,29 zł (1.817 zł x 37%)
- kwota podlegająca zasądzeniu od strony pozwanej na rzecz powodów: 699,73 zł (1.372,02 zł – 672,29 zł).

Przepis art. 100 k.p.c. reguluje rozliczenie kosztów między stronami, dlatego błędem było powołanie go jako podstawy obciążenia strony pozwanej obowiązkiem zwrotu Skarbowi Państwa poniesionych tymczasowo wydatków, zaś art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych powinien mieć w tym wypadku odpowiednie zastosowanie w związku z art. 83 ust. 2 tej ustawy.

Skarb Państwa w toku tego procesu wyłożył tymczasowo kwotę 251,84 zł na wynagrodzenie biegłego Z. D. i kwotę 327,46 zł na wynagrodzenie biegłego K. G., w sumie – 579,30 zł. Z tej kwoty strona pozwana powinna zwrócić Skarbowi Państwa 63%, tj. 364,96 zł, a nie jak błędnie obliczył Sąd Rejonowy – 486,12 zł.

Zwrot pozostałej kwoty wyłożonej tymczasowo przez Skarb Państwa, czyli 214,34 zł obciąża powodów, o czym jednak w zaskarżonym wyroku nie orzeczono. W takim razie, zgodnie z art. 108¹ k.p.c., Sąd pierwszej instancji wyda w tym przedmiocie postanowienie na posiedzeniu niejawnym.

Tymi wszystkimi kierując się względami i działając na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok, jak w punkcie I sentencji.

Postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego, obejmujących wynagrodzenie radcy prawnego strony pozwanej i opłatę od apelacji, wydane zostało w myśl art. 108 § 1 w związku z art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c.